

[Bjørn Elmquist]

Om fordelene, universalitetsprincippet – det er svært at sige, og jeg skulle måske også have fundet et andet ord – det, at man i princippet har alle stater i hele verden med. Vi har et forum, vi har en sikkerhedsventil, som gør, at truende konflikter i stedet for at forpuppe sig og vokse kan blive behandlet i en bred offentlighed og med fredeligere midler, end der ellers har været tradition for i verdenshistorien. Vi har også set, hvordan man har kunnet enes om i visse tilfælde ved regionale konflikter, som det kaldes, at udstationere FN-tropper; helt konkret har vi set en indsats.

Vi mener, at spørgsmålet om nedrustning og afspænding bør ses i en bredere sammenhæng end blot spørgsmålet om atomvåben; konventionelle tropper hører i hvert fald til. Men der er også et spørgsmål som menneskerettigheder. Der er spørgsmålet som konventionen mod tortur, konventionen mod terrorisme. Der er spørgsmål om de økonomiske forhold, ikke mindst mellem Syd og Nord. Alle disse ting mener vi hører til på plussiden, når vi drøfter FN og prøver at vurdere mulighederne for at bringe tingene videre.

Til FNs svagheder hører så klart for det første, at det er et lille bitte fåtal af medlemslandene i FN, der er demokratier, og skal vi se på, om det er pluralistiske demokratier efter de standarder, vi anvender f.eks. i vort land og i Norden, bliver tallet endnu mindre. Det må vi beklage.

Endvidere har der været en øget tendens til gennem årene at fremlægge, hvad vi vil kalde propagandaforslag, rene facadeforslag, de såkaldte deklatoriske forslag, hvor man skal vedtage det ene og det andet og det tredje, og hvor det er åbenbart, at det kun går i én bestemt retning. Vi har i mit parti den opfattelse, at først og fremmest USSR gør sig skyldig i det, og en lang række stater følger det. Ordet, begrebet, fred bliver alt for ofte misbrugt. I enhver sammenhæng skal det bruges til at lukke døre op med, og det er vi kede af. Vi er bange for, at man derigennem handicapper og svækker FN mere, end godt er.

Så er der det andet aspekt, jeg gerne vil tale om. Det er Danmarks styrke, forholdene uden for FN, det, der skal gøre det muligt for os som et lille land i den meget store sammenhæng at gøre os gældende. Vore mu-

ligheder afhænger for det første af vores udgangspunkt i de alliancer, vi er tilknyttet, hvilke muligheder vi har for sammen med ligesindede lande at agere.

Hos os er vi ikke i tvivl om, at ligesindede lande, når vi snakker sikkerhedspolitik, må være vore alliancepartnere i NATO. I andre sammenhænge, i bredere sammenhænge, er det helt klart også Norden. Det kan være EF-landene via det udenrigspolitiske samarbejde, men også en række af de økonomiske områder, som klart falder ind under Romtraktaten. Det er vort udgangspunkt, at det gør det lettere for os, hvis vi har fundet en ordning med de lande og kan komme med en fælles aktion. Vi har større chancer for at komme igennem med noget realistisk og noget bærende, hvis vi har denne opbakning.

På det nordiske område har der på det allerseneste været et par knirkerier, hvor vi nok kunne have efterlyst en noget bedre koordinering mellem de nordiske lande helt i stil med, hvad vi har haft hidtil. Det var et emne, der blev bragt frem på det nordiske udenrigsministermøde i Oslo forleden, og vi håber, at vore kære nordiske venner nu vil lægge sig på sinde, at vi lægger stor vægt på den nordiske koordinering, inden man agerer i FN.

Så er der vores hjemlige stilling her i folkettingen, den offentlige opinion og den politiske opbakning. Som det lille land vi er, hvor vi skal igennem alle disse led, før vi kan gøre os håb om at komme nogen vegne, betyder det kolossalt meget, at vi lever op til to krav: stabilitet eller kontinuitet i vores politik og politisk bredde. Her er det ganske afgørende, at vi har mulighed for at følge de lange linjer, som er lagt i vores politik, og at vi kan gøre det med den fornødne politiske styrke.

Jeg har med interesse læst de udtalelser, hr. Albrechtsen også talte om, og som hr. Svend Auken citeres for fra Washington i dag. Jeg har ikke bare læst dem i Politiken, jeg har læst dem langt mere udførligt i Berlingske Tidende, og jeg finder det ganske interessant, at hr. Svend Auken her skulle åbne for en ny kurs i sikkerhedspolitikken herhjemme i Danmark. Han siger, at nu er det slut med fodnoterne, og han har i det hele taget en række betragtninger, der er ganske interessante, og som vi har læst med interesse i mit parti, og som vi vil studere